

По-вече-то трески иматъ три періода, първо трепереніе-то из стѣдъ (*ὄβρος*) кое-то и пароксизмъ сѧ нарича, това пакъ прости-ти называваатъ трескъ; второ жща-та треска, и трето потъ-тъ на тѣло-то, какъ-то слѣдствено пнѣвамы върхѣ тѣхъ потрѣбны-ты.

Та сѧ раздѣлава на мощнъ и немощнъ, на ендемическъ и е-пидемическъ може да сѧ премѣни на тридневнъ и чотырндневнъ, на хроническъ и лошъ.

Ако треска-та сѧ слѣчи отъ стѣдъ, нека си испразни кръвъ, ако сѧ слѣчи отъ трѣдносмнлателны храны нека вземе пнтіе-то на Роа 785, и послѣ киннио-то или праха за всакъ трескъ 831, ползѣва іоще кофеіоне-то на кинна-та 556, декото то на кин-та 656 вжгленъ-тъ на дръва-та 503, прахъ-тъ за трескъ-тъж 812, клизма-та антипиретическа 619, и синапизмъ-тъ на нозѣ-ты. Казва Иппократъ, какъ «након-то «трескы сѧ слѣчава на всакъ день трепереніе из стѣдъ, тѣи сѧ раз-«рѣшаваатъ твърдѣ скоро,» Яфор. 184. «Кон то сѧ загорашаваатъ «да сѧ въздыржаваатъ отъ пншы и смѣшеніѧ, зацо-то инакъ сѧ «вредежтъ.» Яфор. 16.

§. 132.	}	Треска непрестанна,	Бэл.
		<i>Θέρμη συνεχής,</i>	Гр.
		Фѣкре континѣ,	Ит.
		Хѣмд,	Тѣр.

Непрестанна-та треска не стѣва съвършено претѣченіе въ венчкѣй-тъ си періодъ. Та проихожда отъ пндѣорж, или разрѣденіе или загорешеніе на кръвъ-та, или и отъ настиваніѧ или отъ нѣкое злоѣ-потребленіе.

Раздѣлава сѧ на мощнъ и немощнъ, на ендемическъ и епиде-мическъ, на добръ и на лошъ, на остръ и на хроническъ.

Та слѣдъ время може да причини запѣшаніѧ-та на долна-та ѣ-трова, или жьлтиннѣж-тъж и голѣмо-то безсиліе на тѣло то. Казва Иппократъ, какъ «На безсилнаго страдателя отъ непрестаннъ тре-«скъ, ако сѧ слѣчи трепераніе из стѣдъ, изавава смърть». Яфор. 167! „Іоще ако взикаши-ти страи на страдателя въхъ были „стѣдени и вжтршин-ти възпалени и из жаждъ, е смъртоносенъ знакъ. „Яфор. 169. „Пакъ ако въ на страдателя да сѧ обѣрне ѣстна-„ла, или вѣжда-та, или око-то мѣ, или носъ-тъ мѣ, и не щеше „да чѣва или да слыша или да глѣда, или въ малъ трѣдно ды-